

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
424-0237
434-0897
УНКонгрес: 435-8740
— Тел. з Нью-Йорку: —
Barely 74125
УНКонгрес: Barely 7-5337

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 3 квітня 1969

В АМЕРИЦІ

В ПАЛАТІН ПІДКОМІСІ ПЕРЕПІСУ НАСЕЛЕННЯ і Статистики знав директор Статистичного Бюро Росс Еклер в справі того, яким способом будуть переписувати населення в найближчому 1970-му році. Голова цієї Підкомісії Чарлз Г. Вільсон сказав, що Конгрес турбується тим, щоб запити на переписних формулярах не порушували тих справ, які відносяться до приватного життя громадян, бо підглядати приватне життя американців заборонено Конституцією. Деякі конгресмени, демократи й республіканці, виступають проти кількох запитів, які є на kwestionарах. Еклер заявив, що kwestionари для 1970 року будуть майже такі самі, як в 1950 і 1960 роках. На них будуть 22 запити, а в 1880 і 1890 роках було 470 запитів.

ФЛОТА ЗСА ПЛАНУЄ НОВІ ДАЛЕКОСЯЖНІ керувані ракети для своїх підводних човнів. Ці нові ракети мали б бути готові при кінці 1970-их років. Тепер американська флота озброєна підводні човни Поларіс ракетами Посейдон, які мають заступити ракети Поларіс. Продукція нових ракет має коштувати численні мільярди доларів. В цій справі знав в Сенатській Комісії Збройних Сил секретар флоти Джон Г. Чейфі. Він заявив: "Тепер всім ясно, що флота СССР становить поважну і шораз більшу загрозу для нашої дотеперішньої переваги на морі". Секретар флоти твердить, що СССР розбудовує свою підводну флоту проти атомової переваги ЗСА, і тому ця країна мусить поліпшувати свою підводну флоту.

СЕНАТОР АЛБЕРТ ГОР ГАДАЄ, що Уряд президента Ніксона може сам покинути свою протиракетну програму "Сейфгард", яку тепер так гаряче обороняють урядові представники в Конгресі. Сенатор Гор — це демократ із Теннессі, він належить до найбільших противників протиракетної програми Ніксона. Сенатські провідники обох партій сенатори Майн Менсфілд, демократ із Монтани і Еверетт МенКінлі Дірксен, республіканець із Ілліной, заявляють, що вони не знають нічого про зміну Ніксоного становища. Менсфілд сказав, що Уряд міг би змінити своє становище, коли б зачався переговори з СССР про контроль атомової зброї.

ДОСІ ВДАЛОСЯ ВРЯТУВАТИ 20 ВУГЛЕКОПІВ із усіх 156, яких заблюкувала експлозія газу в копальні вугілля Альтос Горнос в Мехіко на початку цього тижня. Інженер Жан Гейц заявив у вівторок, що треба буде трьох днів, щоб дістати до тих 136-ох вуглекопів, які знаходяться в копальні 800 стій під землею далеко від входу до копальні. Один вуглекоп сказав про них, що вони напевно ніколи не будуть дістати, але Гейц не згоден. Це були найбільша копальня катастрофа в Мехіко, коли всі вуглекопи загинули і найбільша від 1928 р. в Америці, в Матері, Па., коли загинули 200 вуглекопів. Найжахливіша катастрофа була в 1907 році, коли в Монанга у Вест Вірджинії загину в копальні 361 вуглекоп.

АДВОКАТ ДЖЕЙМСА ЕРІКА РЕЯ ТВЕРДИТЬ, що Рей не вбив негритянського провідника д-ра Мартіна Лютера Кінга. Рей, нібито, прибув був 3-го квітня 1968-го року до Мемфісу в Теннессі, бо хотів продавати зброю кубинським втікачам. Він навіть не знав, що мають вбити д-ра Кінга. Коли ж Рей довідався, що вбито Кінга, негайно втік із Мемфісу. Так твердить перший адвокат Рея Артур Дж. Гейнс. Він каже, що Рей під натиском адвоката Персі Формана признався до вбивства д-ра Кінга, бо боявся, щоб його не засудили до смертної кари.

У СВІТІ

ЗАХІДНО - НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР КУРТ ГЕОРГ КІЗІНГЕР заявив президентові Ніксонові під час їхньої розмови в минулий вівторок у Білому Домі, що Західна Німеччина не підписує договори проти поширення атомової зброї перед парламентарними виборами, які відбуваються в Західній Німеччині у вересні ц. р. Президент Ніксон — твердить газети — відповів, що ЗСА не намагаються на припинення підписання й ратифікацію того договору.

В'ЄТНАМ ОБСТРІЛЮЄ ночами південно-в'єтнамські міста советських ракетами, при чому на кожне таке місто паде з-півдня по 15 до 30 ракет. Вони наносять шкоди цивільному населенню, турбують мешканців, але ані не воли знівечити привичний лад у тих містах, ані тим паче не заважають дошкільних втрат американському військовому - в'єтнамському військовим. Тепер комуністи перестали бомбардувати Сайгон, Гюе і Дананг, три найбільші міста, а перенесли свої атаки проти менших міст в дельті ріки Меконг. Американські військовики й політики переконані, що єдиною ціллю тих атак є підбадьорити комуністичних делегатів на Паризькій конференції.

СОВЕТСЬКИЙ "ПРЕЗИДЕНТ" МІКОЛА ПІДГОРНИЙ відвідав Алжир. Перед його від'їздом проголошено спільний з алжирським президентом Хуарі Бумедженем комюнікат, в якому підтримано цілком вороже арабське становище супроти Ізраїлю та комуністичне становище у справі В'єтнаму. Єгипет, Ємен і Алжир — це три арабські держави, де Москва здобула собі найбільші впливи.

У В'ЯЗНИЦІ В ІЗРАЇЛ ПОМЕР власник арабської каварни в Східному Єрусалимі, Касем Абдуллах Касем Абу Акр Тамзіні: в арабському світі поширилась вістка, що причиною його смерті були важкі побой, які спричинили гостре запалення печинки. В Єрусалимі відбулися з цього приводу арабські демонстрації. Ізраїльські власті твердять, що померлий був членом арабської терористичної організації, головною ланкою був 32-річний адвокат у Східному Єрусалимі, Давід ель-Куасмі. Його арештували, як і 9-ох інших ніби-то саботажників.

ПІВЧАСТЬ ЗГОЛОСИЛА на Женевській конференції розроблення формальну резолюцію, яка забороняє переносити штучні ядрові вибухи під землею. Шведська делеганти Альва Мірдаль сама здала собі справу, що ЗСА і СССР не кваліфікуються взагалі розглядати такий проєкт, але її внесок, мовляв, має "випробувати" їхнє становище. В її пропозиції нічого не згадано про будь-яку контролю над виконанням такої заборони, але в своїй промові на Женевській конференції Альва Мірдаль висловила переконання, що удосконалені сейсмографи можуть вже відкривати підземні ядрові вибухи від землетрусів. Швеція й інші нейтральні держави, члени тієї конференції, не задоволені, що ЗСА і СССР хочуть дебатувати спершу про морські дна, що ними користуються атомові підводні човни.

В ПОХОРОНІ АЙЗЕНГАВЕР В КЕНЗАСІ ВЗАЛО УЧАСТЬ СТО ТИСЯЧ ОСІБ

Ебілен, Кензас. — 2-го квітня тут похоронено Давида Дейвіда Айзенгавера, — головного команданта союзних збройних сил в Європі під час другої світової війни, генерала Армії, 34-го Президента ЗСА, — в присутності 100,000 осіб. Похоронні Богослуження відбулися на сходах Вібліотеки Центру ім. Айзенгавера і в Каплиці при цьому Центрі. В похоронах взяли участь найбільша родина Покійного, президент Ніксон із дружиною і донькою Трішцією, колишній президент Ліндон Б. Джансон із дружиною, найближчі приїзді родини Покійного та маси народу, що прибули з усієї території цієї великої країни. Поїзд із тилими останками Покійного прибув на станцію о год. 6:54 вранці, де на нього майже цілу ніч чекали кілька сот осіб. Та незабаром на станції були більше як 2,000 осіб. Пізніше вулиці малого містечка заповнилися масами людей, число яких поліція оцінює на 100,000. Похоронні церемонії займалися Армія, яка шанувала генерала Айзенгавера, хоч він сказав був після закінчення війни, що не є "героєм — тільки символом". Армія докладно анотувала плян похорону, але не узгодилася в ньому приватності колишнього президента Джансона, якого запросила у Вашингтоні родина Покійного приїзти до Ебілен. Зі станції переездили на катафалку тіло Покійного до містечка перед будинком Центру ім. Айзенгавера. В похоронах брали участь почесні сотні всіх родів зброї: армії, летунства, флоти й надбережної сторони. Похоронні Богослуження відправляли о. Роберт МекКіскіллі із Пресвітерської Церкви в Геттсбург, Па., і о. д-р ЛютерМіллер, емеритований капелан і приїзть Айзенгавера. Перед Вібліотекою на 300 крилах зайняли місця найближча родина, президент Ніксон із родиною, бувший президент Джансон із дружиною, сенатори й конгресмени стейт Кензас та запрошені гості, між якими були й приїзді Покійного з його молодістю, коли він вчився в середній школі в Ебілені. Оркестра грала релігійні пісні державних гімнів, 21 гармата пострілами шанувала колишнього Президента ЗСА. Після Богослужби о. д-р Міллер виголосив похвальну промову про Покійного, переплітаючи уривками з Письма: "Я борюся за справедливу справу. Я скінчив своє життя, я зберігаю віру". В промові проповідник згадав і пані Айзенгавер, кажучи, що вона впродовж 53-ох років була вірною дружиною Покійного. "Пані Айзенгавер є символом краси й святості подружжя" — казав о. д-р Міллер. Оркестр відграв державний гімн, а карильйон із Каплиці виконав мелодію пісні Армії — "Армі Блю". Відділ піхоти дав три салюти, і коли загук оркестра почала грати мелодію "Вест Поинт Альма Матер". Тіло Покійного складено в крипті під каплицею біля його трирічного сина, що помер 1921 року. Генерал Мок передав пані Айзенгавер прапори, яким вкрита була труна Покійного, виголошуючи приписані слова, що їх говориться при передаванні прапорів членам збройних сил. Після похорону президент Ніксон відлетів на Флориду на Великодній Фері, пані Айзенгавер вернулася з родиною до поїзду, яким вона заїде до Вашингтону. Сподіваються, що пані Айзенгавер поїде з сином Джаном до Брюсселя, коли він поїде туди як амбасадор ЗСА.

Ніксон плянує бюджет у висоті \$194 білйонів

Вашингтон. — Президент Ніксон бажає, щоб федеральний бюджет на фінансовий 1970-ий рік становив \$193 білйони до \$194 білйони. Президент Джансон запропонував був новий бюджет у висоті \$185.3 білйона, який тепер внаслідок автоматичного збільшення деяких видатків становить \$197 білйонів. Ніксон плянує зменшити це число на три до чотирьох білйонів доларів. Одна третя запропонованої оціночної суми вже досягнена, бо секретар оборони Мелвін Р. Лерд вже зменшив оборонний бюджет на \$1.1 білйона. Прорешту оціночної повідомлять після 15-го квітня, коли Конгрес вернеться до праці після великодних федерій. Майже півбілйона доларів мають заощадити тим способом, що заборонять збільшувати число федеральних працівників. Президент Л. Джансон плянував збільшити число державних робітників на 47,000 в новому бюджетовому році.

Економісти передбачають сповільнення темпу збільшення економіки

Нью Йорк. — Економіка цієї країни, здається, дійшла до того гребеня гори, коли треба спускатися в долину після найдовшого в історії цієї країни добробуту. Впродовж майже вісьмох років економіка ЗСА збільшувалася і вона збільшилася на більше як на \$200 білйонів в тому часі. Збільшувалася кількість випроудуванних товарів, зростала кількість виконаної праці та купівельна сила американців. Це збільшення перевищувало економіку більшості держав світу. Але економісти твердять, що випроудувано багато товарів, ціни значно збільшилися і зближається криза. Уряд президента Ніксона старасться сповільнити темп збільшення економіки але так, щоб не спричинити економічної знижки. Економісти передбачають, що "охолодження" економіки напевно надійде вже не забаром.

Чейз Мангеттен Банк передбачає рецесію при кінці цього року

Нью Йорк. — Ньюйоркський великий Чейз Мангеттен Банк в своєму економічному звіті передбачає при кінці цього року економічну знижку, можливо навіть поначину рецесію тому, що бізнесмени за планували збільшення видатків в розбудову фабрик та фабричного влаштування. Оце збільшення темпу економічного розвитку, говорить в економічному звіті — "Корм

Москва погрожує Чехо-Словаччині збройними репресіями

Прага. — Заступник советського міністра закордонних справ Володимир Семіонов передав особисто у Празі урядові Чехо-Словаччини ноту, в якій советський уряд погрожує, що здавлювати своїми танками будь-які далішні антисовєтські демонстрації. Та нота — за твердженням газет — атримана у надзвичайно різкому тоні. Безпосередньо спричинила її бурхлива протисовєтська демонстрація, яка відбулася в минулу п'ятницю у Празі та в ході якої знищено домішку советської летунської лінії Аерофлот. Семіонов прилетів до Праги разом з маршалом Андреем Гречком. Вони відвідали чеського президента Людвіка Свободу, першого секретаря компартії ЧССР Александра Дубчека, прем'єра Ольдржиха Черника і — за твердженням газет — надзвичайно різко критикували поведінку чеських властей та становище компартії ЧССР. Вони загрози-

Папа таврує упадок дисципліни в рядах духовенства і світських

Рим. — Папа Павло VI виголосив в минулу середу 2 квітня ц. р. промову до кількох тисяч вірних і прочан в соборі св. Петра, при чому темою тієї промови були невтішні події, які сталися в останніх роках і місцях в Римско-католицькій Церкві. Папа різко критикував упадок дисципліни, віроломство та анархічні виступи, які — за його словами — "погрожують існуванню церковних установ, канонічних норм, традицій і внутрішньої єдності". Папа виразно настигував "віроломство і скандали", що їх допустилися недавно деякі духовники. Преса коментує, що Папа мав на увазі такі випадки, як покинення свого високо-

Москва називає "фарсою" конгрес китайської компартії в Пейнінгу

Москва. — Московський "Ізвестія" назвали "фарсою", "так званий" 9-ий конгрес компартії Китаю, який три дні тому відкрито у Пейнінгу в приватності 1,512-ох делегатів. Большевики твердять, що одну третину давнього Центрального Комітету китайської компартії "кліка Мао Тсе-тунга" викинула і що "правдивими" керівниками китайської компартії були власне ті виклинені Мао Тсе-тунгом діяти. Між отими "викиненими" був також президент Ліу Шао-Чі і генеральний секретар партії Тенг Шігіаопінг. Західна преса розглядає минуле і політичне обличчя кожного з "обраної" на тому конгресі 176-членної президії, яка напевно стане новим ЦК китайської компартії. "Ізвестія" кепкують, що членів 9-го комуністичного конгресу ніхто не вибирав, а та що вони були зорієнтовані групою звелічниць Мао Тсе-тунга, але та сама процедура здалася прийнята також в Советському Союзі, де всі "вибори" є трагіфарсом. За твердженням західних кореспондентів з Гонг Конгу — тепершні лідери Комуністичного Китаю хочуть перевести на тому 9-му конгресі компартії постанову про допущення в майбутньому до співпраці з ними також "лівих" і "поміркованих" елементів, — що було б запереченням чистоту, які переведено в ході "культурної революції".

КОНГРЕС КИТАЙСЬКИХ КОМУНІСТІВ

Зліва — 75-літній Мао Тсе-тунг, "вождь" китайських комуністів, який приїхав до влади на китайському суходолі в 1949-му році, погодившись спершу з Чинг Кай-шеком на базі спільної боротьби проти японської окупації та швидко після того зрадивши його й повставши йому проти. Поруч — колишній найбільший політичний співробітник Мао Тсе-тунга, президент Китайської "Народної Республіки", Ліу Шао-чі, що його Мао Тсе-тунг самовільно позбавив того становища та виключив з партійного провозу. Очевидно, Ліу Шао-чі нема на теперішньому 9-му Конгресі компартії Китаю у Пейнінгу і його доля не відома.

Пітсбурзьку дієцезію піднесено до митрополії, Митрополитом став Єпископ Степан Коціско

Вашингтон. — Згідно з повідомленням Апостольського Делегата до ЗСА Преопа. Людвіга Раймонді, що його передано до преси і короткою вісткою про це в "Нью Йорк Таймс-і" з 3 квітня ц.р., католицька дієцезія візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Преопа. Степана П. Коціска. Названа Церква обслуговує українців католиків візантійського обряду із Закарпаття, які в більшості це називають себе русинами. Митрополит Степан Коціско очолював доєї Пітсбурзьку дієцезію цієї Церкви. Апостольським адміністратором візантійського обряду з осідком в Пітсбургу, Па., стала митрополією. Рішенням Ватикану на митрополіта назначено дотеперішнього єпископа Пітсбурзької дієцезії Прео

СВОБОДА

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за зміст редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Тяглість політики ЗСА

Під час своєї передвиборчої кампанії президент Річард Ніксон заявляв, що він буде старатися зробити «аміни» в Державному Департаменті: цією завагою Ніксон підкреслював своє невдоволення різними ходами американської закордонної політики. Але легше сказати, а трудніше виконати, легше говорити зі становища опозиції, а куди трудніше діяти зі становища відповідального за долю народу й країни проводу.

Це правда, що кожну справу полегшують люди, і люди, а не «зовнішні обставини» вирішують хід великих подій. Але водночас правдою також є те, що політику держави визначають у першу чергу такі чинники, як геополітичне положення країни, її економічні інтереси, зовнішні зв'язки, традиційні зв'язки, шляхи природної політичної й економічної експансії, потреби безпеки державних кордонів. Таким чином політика великодержави формується й продовжується у тісній співпраці кількох міністерств, головно закордонних, військових, господарських та фінансових справ, Пентагону, Капітолію, світу праці.

Але закордонно-політичний апарат ЗСА такий великий, що трудно переводити в ньому радикальні зміни, не позбавляючи той апарат добрих фахівців. З'єднані Стейти мають амбасади чи дипломатичні репрезентації в 110 державах світу. Державний Департамент отримав щоденно по 2.000 каблограм з усіх континентів і висилас по 1.500 каблограм. Всього вони стосуються справ, що їх треба знати і що їх не можна пізнати за один-два дні. Тому персональні зміни можуть бути переведені на розмірно нечисленних керівних становищах, але не можуть, без шкоди для держави, стосуватися масиву фахівців, виспеціалізованих у справах окремих держав і народів. Очевидно, деякі з тих спеціалістів можуть помилятися у своєму підході до даних справ. Але в цьому власне й величезна трудність керувати таким апаратом. Можливі й потрібні корективи політики, але потрібна й невідхиляна тяглість політики. У такій демократичній і законній країні, як ЗСА, зміни в Білому Домі не можуть радикально, докорінно змінювати ані внутрішню, ані закордонну політику.

Нова тактика Москви

«Не є тасмачкою, що в світовому комуністичному русі в даний час є труднощі», — визнала московська «Правда» з 28 березня в передовиці «Зміцнювати єдність комуністичних лав». Намагаючись і далі відігравати роль першої скрипки в комуністичному русі, російсько-большевицька імперія почала приховувати своє «проводництво» за гарними реченнями про «братерську солідарність і рівність усіх комуністичних партій у світі». Москва змінила гострий тон Сталіна на улеглений тон Брежньєва, намагається «гладити по голівці» навіть комуністичну партію Італії, яка на чолі з Л'юбом засуджувала й засуджує окупацію Чехо-Словаччини советською армією. Однак, італійський тижневик «Еспрессо» подав вістку, що Москва не лише «гладить по голівці», але й погрожує італійським комуністам, що стримає грошову допомогу, коли вони не припинять критикувати СССР за інвазію в ЧССР.

Одноточно, Москва, втрачаючи прихильників навіть серед багатьох комуністичних партій світу, посилено намагається провадити в інші країни, де із советських реалітетом ще не добре обізнані. Великі гроші у формі різного роду допомоги течуть тепер із «обсерваторії» кишені до Альбургу, куди їздить у кіші березня Подгорний, щоб відповідно «опрацювати» прем'єра Бумедьєна; Москва оплачує значну частину воєнних витратів Північного В'єтнаму, надсилає гроші і зброю Нигері — для війни проти незалежної республіки Біафра; посилено розбудовує свою надводну і підводну флоту — і в той же час немає числа «Правди», де б не було статей про мир, толеранцію, дружбу між народами тощо. Під маркою «дружби і порозуміння» СССР минулого місяця підписав з Канадою договір про поширення науково-культурного обміну; тепер до Канади пливимуть советські кінофільми, спеціально спрешановані телевізійні обмінні програми про «шлях життя» в СССР, зареєстровані на стрічці радіопрограми з голосами «щасливих» громадян «країни перемігшого соціалізму».

Москва, натрапляючи на опір не лише з боку вільних країн, а вже й сателітних, переходить до особливо небезпечної політики лагідного підступу, за яким криється військова потуга і мрія про захоплення світу.

Роздор у комуністичному таборі

Мюнхен. — 5-го червня мають з'їхатися в Москві на раду 67 комуністичних партій із різних країн. Такий з'їзд хотів був скликати ще Н. Хрущов, але в жовтні 1964 р. його послано «на зелену папу», і світову комуністичну конференцію відкладено. Кілька разів переносили термін з'їзду, і нарешті тепер подано нібито остаточну дату — червень 1969 року.

Число 67, на перший погляд, велике. Але в тому числі є такі організації, як комуністична партія лінінсько-республікан Сан-Маріно і подібна «міжнародна челядь», як назвав колись Молотов комуністичні групи, що жилися крихтами з «панською столу» в Москві.

На цей «комуністичний собор» не поїдуть делегати партій, що мають владу в своїх країнах: червоної Китаю, Югославії, Албанії, Куби, Північної Кореї, Північного В'єтнаму. Комуністи скандинавських країн, що засудили московську агресію на Чехо-Словаччину, також не поїдуть на цей з'їзд.

З певністю Москва може рахувати на участь у з'їзді масових партій із країн-сателітів: Польщі, Угорщини, Болгарії, Східної Німеччини. З неохотою в Москву поїдуть делегати чехословацької та румунської.

З усього видно, що головною темою нарад в Москві буде «єдність комуністичного руху». За панування Сталіна цю єдність комуністи різних країн розуміли «китайським» способом: «Твоя плати, моя стріляє», — як казали китайські найманці, що воювали в різних арміях. Були китайці в російських арміях — червоної і «білої» в роках 1918-1920, були китайці — «ході» в армії Української Народної Республіки (декілька брали участь в славному Зимовому Поході Армії УНР 1919-1920 рр.).

Однак, що за життя Сталіна почався процес розпаду комуністичної єдності під командою Москви. Починаючи з югославських Тіто в 1948 році. По смерті Сталіна в 1953 р. виступив провідник італійських комуністів Тольятті з проєктом «поліцентризму», незалежності кожної компартії в своїй країні. На 20 з'їзді КПСС у 1956 році Москва мусила, з тяжким серцем, визнати засаду поліцентризму.

На міжнародних конференціях комуністичних партій у Москві в 1957 і 1960 роках делегати різних країн у тім числі й китайські, визнали перше місце для «партії Леніна» — КПСС, але за правилом — «перша між рівними». Во вже в той час вожді китайської компартії вирішили, що Китай має сказати нове слово в комуністичному русі в новому русі, повести його за своїм прикладом у «соціалістичному будівництві».

«Вітер східний має перевагу над вітром західним», — проголосив Мао Тсе-тунг. Про надії китайських комуністів верховодити в світовому комуністичному русі свідчать їхні заяви, мовляв, Мао дав лідерству ідею — «вершини теоретичної думки сучасної доби».

В «Наукових записках Шанхайського університету», ч. I, 1960 р. є такі слова: «Не випадково сталося, що сучасний Китай — це батьківщина ідеї Мао Тсе-тунга. На це є глибокі історичні й соціальні причини. Це те саме, що в сорокох роках XIX ст. Німеччина була батьківщиною марксизму, а в XX ст. Росія — батьківщиною лєнінізму».

Уже в 1958 р. китайські комуністи заявили показати світові, як можна «великим стрибком» дійти до соціалізму. Мао заявив на селі, «народні комуні» і всім в Китаї збудовано малі фабрики для добування металів, в першу чергу заліза, з наміром «догнати й перегнати» індустриальні країни. У Москві вважали ці плани за фантастичні, але тільки злегка критикували їх.

Натомість плани Мао — захопiti під свій вплив революційні рухи в Азії, Африці й Латинській Америці викликали в Москві велику ворожнечу. Ці плани називали в Москві «зрадою марксизму-лєнінізму». Уряд СССР бачить слабкість комуністичних рухів у відсталіх країнах і орієнтується в тих країнах на «я ц іональну буржуазію». За це Мао називав московських комуністів «ревізіоністичними ренегатами марксизму-лєнінізму». Полемика між компартіями Китаю і СССР дійшла до такої міри, що в Москві пишуть: «Провідники китайської компартії переконують своїх членів і народ, що головним ворогом Китаю є Москва, «зрадою марксизму-лєнінізму».

Про положення в Китаї московський журнал «Новое Время» (з 7 березня 1969 р.) пише: «Часами Китай нагадує величезний дим бо в Китаї узяли до уваги однією людською і п'ялкім покатоно життя 700 мільйонів людей. Загальний погром охопив китайську компартію і всі державні установи, колективні фабрики, школи, селян і міщан, увесь народ... Майже три роки в Китаї були і гроїли в катівнях тисячі людей, мучили льодовою водою і електричним струмом, катували без свідків у підземних іорах».

На це китайці відповідають таким добримим словами, як «скажені собаки», «порозбиламо ваші собачі голови», «засмажимо в маслі», «поздираємо шкіру», «повитягасмо жили» і т. д.

При таких настроях тільки великі оптимісти в компартіях можуть сподіватися на відновлення комуністичного «міжнародного братерства».

Любомир Винар

Діяльність українського історичного товариства

У листопаді 1964 року оформилася Ініціативна Група УІТ, яка складалася з 17 членів. Основуючи Товариство, ініціатори брали до уваги перш за все розвиток української історіографії в Україні і у вільному світі. Ми вирішили заснувати Українське Історичне Товариство, яке об'єднувало б істориків, дослідників допоміжних історичних дисциплін і любителів української історії. У висліді листового референдуму 45 членів-основників з дня 1 березня 1965 року подало Українське Історичне Товариство. Воно поставило перед собою наступні завдання: видавання історичного журналу «Український Історик», який репрезентував би вільну українську історичну думку, пильнування й оборонення інтересів української історіографії та культури й виправляти фальшиві інтерпретації історії України в праші СССР і у вільному світі, рестрування й вивчення джерельних матеріалів до історії України в закордонних бібліотеках і архівах та співпраця з українськими й чужинськими науковими установами. Планувано допомагати у виданні монографічних праць з історії України і Східної Європи. У світлі цих напрямків праці УІТ, розглянемо діяльність Товариства протягом його двох перших років існування.

Членство УІТ

За два роки свого існування Українське Історичне Товариство зуміло виявити свою життєздатність, гуртувати велике число фахівців істориків, дослідників допоміжних історичних наук і любителів української історії. В своїх початках УІТ налічувало 45 членів-основників, а під кінець 1967 року 130 членів і членів-прихильників.

Товариство мало болючі втрати. Відійшли у вічність: «Проф. Василь Дубровський, член-основник УІТ, чл. Управи УІТ, чл. Редакційної Колегії, ентузіаст Товариства і заслужений історик. Олександр Старух, член-прихильник УІТ. Протопр. о. Митрофан Якович, член-прихильник УІТ, автор численних праць з історії українського мистецтва і суспільний діяч. Проф. Богдан Загайкевич, член-основник УІТ, відомий історик українського мистецтва і суспільний діяч. Генерал Михайло Садорський, член-основник УІТ, директор Українського Воєнно-Історичного Інституту і Музею, редактор Збірників «За Державність».

Українська історична наука мала великі втрати на Україні — в квітні 1967 року помер один із найвизначніших сучасних українських істориків — проф. д-р Іван Крип'якевич, автор численних історичних праць і організатор українського наукового життя.

В останніх двох тижнях на сторінках «Свободи» появилось кілька статей різних авторів про положення нашої Церкви на Пришвіщині, головно про нібито іменування словацького гр.-кат. священика, Впр. о. Івана Гірки, єпископом Пряшівської єпархії.

Яко уродженець Пряшівщини, що там виріс і довгі роки працював, маю ближчі зв'язки з мого вужчою батьківщиною і точніші варті інформації про те, що діється там тепер на церковному полі. Тому, щоб не ширилося баламутство й не потрібна критика Святої столиці в Римі, прошу опублікувати оце моє спростовання.

На жаль, усі три автори, що недавно писали на тему положення нашої Церкви на Пришвіщині, сперлися на невірні інформації.

1. Впр. о. Іван Гірка зовсім не був іменований єпископом Пряшівської єпархії. Свята Столиця в Римі іменуєвала його тільки «допоміжним адміністратором», без єпископських повноважень. Але словацька влада в Братиславі не визнала його навіть таким «допоміжним адміністратором» Пряшівської єпархії, і Впр. о. Іван Гірка з тільки парохом нашої катедри в Пряшіві.

2. Преосв. Василь Гопко був іменований помічним єпископом для Преосв. Павла Гойдича, ЧСВВ, отже, послідовно, Свята Столиця не «усуїла» його від управи Пряшівської єпархії, ані не позбавила його єпископських повноважень. Свята Столиця може іменувати його єпископом, і знаємо позитивно, що словацька влада в Братиславі саме його й хоче мати єпископом нашої гр.-кат. єпархії в Пряшіві. Знаємо також і те, що Святої Отець назвав Преосв. Василем Гопком перенесення з монастиря в західних Чехах і єпископа в Пряшіві. Думаю, що це багато значить. Але урядові стосунки між Святою Столицею і владою Чехо-Словацької республіки ще не налажені й тому на іменування того чи іншого єпископа єпископом — адміністратором нашої єпархії в Пряшіві, на жаль, мабуть, треба буде ще якийсь час зачекати.

о. Серафим Сабол, ЧСВВ
Юніоніан, Па.

ЛІСТІ ДО РЕДАКЦІЇ

У СПРАВІ НАШОЇ ЦЕРКВИ НА ПРАШВІЩИНІ

В останніх двох тижнях на сторінках «Свободи» появилось кілька статей різних авторів про положення нашої Церкви на Пришвіщині, головно про нібито іменування словацького гр.-кат. священика, Впр. о. Івана Гірки, єпископом Пряшівської єпархії.

Яко уродженець Пряшівщини, що там виріс і довгі роки працював, маю ближчі зв'язки з мого вужчою батьківщиною і точніші варті інформації про те, що діється там тепер на церковному полі. Тому, щоб не ширилося баламутство й не потрібна критика Святої столиці в Римі, прошу опублікувати оце моє спростовання.

На жаль, усі три автори, що недавно писали на тему положення нашої Церкви на Пришвіщині, сперлися на невірні інформації.

1. Впр. о. Іван Гірка зовсім не був іменований єпископом Пряшівської єпархії. Свята Столиця в Римі іменуєвала його тільки «допоміжним адміністратором», без єпископських повноважень. Але словацька влада в Братиславі не визнала його навіть таким «допоміжним адміністратором» Пряшівської єпархії, і Впр. о. Іван Гірка з тільки парохом нашої катедри в Пряшіві.

о. Серафим Сабол, ЧСВВ
Юніоніан, Па.

ДО СПРАВИ КОНСОЛІДАЦІЇ КОМБАТАНТІВ

У «Свободі» з 5-го і 19-го березня ц. р. вміщено дві замітки в справі консолідації українських комбатантів у ЗСА.

Як у першій замітці «Ще про Листопадівців», так і в другій «Консолідація комбатантів», подано неправдиві інформації щодо Союзу Українських Ветеранів в ЗСА.

А саме: «Такі новатори ведуть до роз'єднання, хоч би тому, що Союз Українських Ветеранів (СУВА) організовує у своїх рядах виключно членів армії УНР». З СУВА не співпрацює нечисленна організація СУВ, до якої входять кола вояків армії УНР».

На жаль, по смерті ген. К. Сомовського виступив з ОБУВА СУВ (Відділ ОБУВА) в Міннеаполісі.

Головна Управа СУВА не входить в будь-яку полеміку на засторонні питання, ми спростовуємо лише факти, а тому подасмо правдивий стан справи:

СУВА не є новатором, бо існує вже понад 15 років. Згідно з статутом СУВА, членами Союзу можуть бути ветерани і українці з усіх українських армій та формаций і ті ветерани і українці, які були не в українських арміях. Серед членів СУВА є воляки з армій УНР, УГА, УПА, Карпатської Січі, Легіону С. Петлюри і ін.

По приїзді с. п. ген. К. Сомовського до Міннеаполісу була спроба останнього організувати відділ ОБУВА.

Не спиться. Думаю про зими, Сніг розтанув... Давночи знову у гримілох Завуцали. Копитом б'ють об землю Білі коні. Жемемось знову по знайомих Оболоні. Несемося по білім пуху Вулицями. Як так люблю нас, рідні зими — До безміри! Як в небі чистім ліхтариках Світять зорі. Сніжинки сють іскорками В русі скорім. За нами плачу, про вас мрію Рік за роком, Розтанув сніг і сіре небо Топлять око. Посеред диму, серед сажі Жити мущу. Та пил чужий не упав Ніколи в душу.

МІРА ГАРМАН

Д-р С. Самбірський

ВРАЖЕННЯ З ЕВРОПИ

(12)

Одного вечора пройшовся з знайомим по Леопольдівській на Швабінг... Тут процвітає каварьяне життя і студенти виставляють свої вибори з емолю та модерністичні образи. Вулиця має широкі хідники, обсажені від дороги тополями. Багато тут молодих залюблених пар, що проходжуються або сидять під каварьянськими стільцями під голим небом. Студенти, що мають одяг і фрезури на подоби англіїських шкільців, малюють тут удень на хідникових плитках. Цікаво, що це саме роблять студенти в Берліні, Відні, Римі, Парижі... Дехто слухав завважує, що студентська молодь різних країн виявляє дивну схожість без огляду на державні кордони.

«Не думайте, — заявила мені німецька вчителька, — що ця молодь не вчиться. Більшість наших студентів сидить весторами дома й пильно студіює».

Що думас тепер німецька молодь? Найліпше відповіла на це один німецький професор. Він сказав, що ця молодь, як і взагалі європейська та американська, відзначається свого роду софістизмом, тобто шуканням правди. Оце Сократове шукання правди з тепер такою центральною проблемою, що во, що це саме роблять студенти в Берліні, Відні, Римі, Парижі... Дехто слухав завважує, що студентська молодь різних країн виявляє дивну схожість без огляду на державні кордони.

В Європі і в сателітних

країнах тепер популярна візна студентів. У багатьох столицях зустріли студентів українського роду, що радо приймали б під час вакацій до українських студентів в Америці. Вони говорять німецькою чи французькою мовами, але свідомі свого українського походження. Таким чином можна було б налагодити співпрацю молодішої генерації українського роду на різних континентах, зорганізувати службу виміни українських студентів шляхом родинних зв'язків.

Зустріч я в Баварській столиці кількох наших «американців», які покинули Америку. Один з них працює як експортер баварського пива, їдять по світі і продає це славне пиво. Цей наш «американець» висловив таку інтенцію: «Найліпше було б так, щоб мати американський долар, а жити в Мюнхені».

Щодо німецького громадянства, то отримати його важко. Треба в Німеччині прожити 10 років, добре заробити, мати мешкання і бути

здоровим. Тоді можна старатися про громадянство. Формальності тривають іноді три роки. Без візи не громадяни можуть їздити лише до країн Скандинавії та до країн Європейської Господарської Спільноти. Більшість наших людей живе скромно. Зате в Австрії запрошують брати громадянство, і вже майже всі українці в тій країні мають австрійське громадянство.

Очевидно, не можу я переповідати того про «український» Мюнхен, що стало речерською сказати, що українці можуть похвалитися успіхами. Наприклад, многогранна праця в Домі Української Культури. Уже незадовго нас бути збудована репрезентативна українська церква. Є успіхи й на терені інформації: дуже добрі статті з ілюстраціями Андрія Рєбета в німецькомовних журналах і т. п.

Чув я також закид з уст чужинців, що мовляв, українці невольники до тих країн, у яких вони живуть. Цей закид легко заперечити, бо

як відомо, українці всюди платять державні податки, дають своїх синів до війська даної держави і т. п. Справа тут, мабуть, у тому, що ми не користуємося доволі повною досвідом жидівських громад, розкиданих по світі. Жиди розкидали свою батьківщину на першому місці, але всесторонньо включаються в життя держави, в якій мешкають, і стараються здобути для себе та своїх дітей якнайліпші позиції. Вони опановують мову даної країни, навівають зв'язки, пошукують дітей до найкращих шкіл. Зрештою, завважу я й серед наших людей, що ті, які включилися в життя даної країни й зуміли здобути для себе певну позицію, почувають себе добрими українцями і повновартими громадянами. Отже, синтез є тут найліпшою розв'язкою.

На закінчення це такій жарг, що я його почуваю в Мюнхені. Питання: Чому Мюнхен не впровадив у себе комуністичної системи? Відповідь: Це замала дер-

жава на таке велике нещастя.

Швайцарія

Була субота, коли міжнародний поїзд з Мюнхену наближався до Швайцарії. На полі було видно німецьких бауерів, що з поміччю мачи збирали збіжжя. Вже була друга половина серпня, але жинва в Баварії відбувається на який місяць пізніше, як в інших місцях Німеччини. Це тому, що Баварія лежить на передальнійській височині і весна сюди приходить пізніше.

Коли поїзд наближався до Фортальбергу, відразу можна було завважити зміну в рослинності. Хоч на обрії майоріли альпійські верхи, відовж залізничного шляху рослині в садах овочі. Поже мчав, назустріч сонцю золотому.

Прийшов Брегенс, а далі Ліндау над Боденське, що налеє одніє три держави: Німеччину, Австрію та Швайцарію. У Ліндау відбувається австрійська та швайцарська поштово-торгова контро-

Це — перша зустріч із швайцарцями.

Врешті перша швайцарська станція Санкт Маргартен. Впадає в очі якийсь дивний спокій, що тут панує. Поїзд їде в напрямі Цюриху. Обсервую швайцарську верхівку і стиль будови. Всюди видно овочеві сади. Я не сподівався, що східна Швайцарія така багата на овочі. Зате розкарають дещо будівлі: це здебільша старі доми, кріт червоною дахівкою. Правда, при залізничній шляху видно час від часу нові доми і модерні фабричні забудови. Рівнобіжно до залізничного шляху будують автостраду. Уже в Цюриху я довідався, що її будова почався яких 10 років, бо Швайцарія гориста, а долини вузькі, і це спричинило великі труднощі. Крім того стейти-кантони (ix 22) сприяють затримку, бо вони автономні і не дуже спішаються видавати гроші на автостраду.

По п'ятьох годинах їзди з Мюнхену поїзд в'їхав на перон найбільшого швайцарського міста Цюриху. Це пімільйонне місто, побудоване над мальовничим озером, яке постало на місці льодовця. Розташоване воно на лагідних узбіччях, що з півночі і півдня спадають до озера. Будинки своїм стилем нагадують італійські. Коло головного двірця закладають підземку. Отже, вся Європа зайнята будовою підземок і автострад, щоб розв'язати проблему автового руху.

Місто Цюрих відоме ще з походів Цезаря на Гельветію. Тоді воно називалося Турікум. Воно єдине місто у світі, яке на пімільйонна мешканців налічує 200 банків. У цих банках знаходяться засекречені конта великої кількості багатств світу. Крім того тут центральні багатств забезпечення то-варства, що мають міжнародне ім'я і значення.

(Далі буде)...

Читайте українські газети і журнали, бо часто читаєте — це смішно

ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО ТОВАРИСТВА

(Продовження зі стор. 2-й)

Роман Климків. Вюлетень завад пошуків в 1967 році і дотепер вийшло 12 чисел. В цьому виданні друкуються вістки про працю членів УІТ, новини з українського наукового життя, різні оголошення. І інші матеріали Товариства. Починаючи від 1968 року Вюлетень по-являється як двомісячник. „Вюлетень УІТ“ служить ланкою зв'язку між членами УІТ.

В 1965 році УІТ започаткувало видання серії „Історичні студії“. Дотепер в цьому серійному виданні появилися такі праці:

Діомір Винар: „Українські мови і Ватикан в 1694 році“ (ч. 1, 1965); Олександр Оглоблин: „Проблема державної влади на Україні за Хмельниччини й Переяславська угода 1654 року“ (ч. 2, 1966); Л. Винар: „Огляд історичної літератури про початки української мовчаччини“ (ч. 3, 1966);

О. Оглоблин: „Микола Сергієвич Грушевський“ (ч. 4, 1966); Борис Мартос: „М. С. Грушевський, який я його знав“ (ч. 5, 1966).

В 1967 році приступлено до видавання нової серії історичних монографій. В першому випуску монографічної серії появилася праця Богдана Винара „Матеріали до історії економічних дослідів на еміграції (1919-1964)“.

Мюнхен, 1967. Крім цього появилася окремих видань УІТ праця Л. Винара „Молодість Михайла Грушевського“, Мюнхен, 1967.

Статистичне зіставлення видань УІТ представляється так:

„Український Історик“, числа 1-16 (1964-1967), — 900 стор.; Серія „Історичні студії“, вип. 1-5 (1965-1966), 83 ст.; Серія „Історичні монографії“, вип. 1 (1967), 119 стор.; Несерійне вид., вип. 1 (1967), 36 стор.

Винар „Молоді роки Мик. Грушевського“, 12. XI. 1966 заходами УІТ, Асоціації Українських Професорів і місцевого Осередку праці НТШ відбувся вівторковий вечір з доповіддю Л. Винара „Життєвий шлях М. Грушевського“. 18. XII. 1966 Історична Секція УІТ, Історично-Філософська Секція НТШ і УІТ спільно влаштували урочисту пленарну конференцію, на якій виступили доповіді: О. Оглоблин — „Михайло Грушевський на тлі доби“, Омелян Прицак — „Історіософія Михайла Грушевського“, Л. Винар — „Львівський період життя М. Грушевського“.

УІТ намагалася і намагається налітніше співпрацювати з усіми українськими науковими установами і товариствами. Наше Товариство стало членом-основником Української Наукової Ради у вільному світі, яка поставила в грудні 1967 року для координації, репрезентації і спільної дії українських наукових установ у вільному світі. Л. Винар став головою Статутної Комісії Наукової Ради.

В усій своїй діяльності УІТ унапрямувалася здоровими засадами співпраці з усіма українськими науковими установами і товариствами.

В усій своїй діяльності УІТ унапрямувалася здоровими засадами співпраці з усіма українськими науковими установами і товариствами.

В усій своїй діяльності УІТ унапрямувалася здоровими засадами співпраці з усіма українськими науковими установами і товариствами.

В усій своїй діяльності УІТ унапрямувалася здоровими засадами співпраці з усіма українськими науковими установами і товариствами.

В усій своїй діяльності УІТ унапрямувалася здоровими засадами співпраці з усіма українськими науковими установами і товариствами.

У Києві відбувся 8-ий пленум комсомолу УССР

Київ. — З черги 8-ий пленум ЦК комсомолу УССР відбувся 27 березня в Києві, з участю наглядча, секретаря ЦК комсомолу А. Безірова, та з доповіддю доповіді першого секретаря комсомолу в Україні О. Каптя. Всі промови домагалися від комсомольської молоді і від не комсомольців, щоб вони „активніше працювали для добра батьківщини“, краще використовували техніку, активніше діяли в гуртках виховання-техніки тощо. Пленум був присвячений підняттям молоді в праці. Формально він, як повідомляла „Молодь України“ з 28 березня, „розглянув питання про завдання комсомольських організацій УССР по розгортанню масового руху молоді за оволодіння досягненнями науки і техніки та прискорення науково-технічного прогресу“. Виключно дум питанням і були присвячені всі промови так, щоб українська молодь, в тому й комсомольці, не мають інших справ і проблем. Лише в доповіді О. Каптя, після

Знову посиляють групи українських студентів на літню працю до Сибіру

Київ. — Після висток про позначення акції переселення на советський Далекій Схід, особливо із Тернопільської та Львівської областей, надходять відомості про своєрідну мобілізацію молоді, найбільше серед студентів та випускників середніх шкіл, до літньої праці далеко поза межами України. Також „Радянська Україна“ з 30 березня повідомила, що з м. Вінниці виїде „студентський будівельний загін „Ластівка“, удвічі більший ніж торік“. Газета подавала, що молодь їде з власного бажання і що „Ластівка“ знов полетить у Сибір, до того самого ліспромгоспу завершувати те, що нею розпочато. Виннічани протягом літа спорудять склади, магазини, лікарню, 100 житлових будинків. Загальний обсяг будівельних робіт, що його бере на свої плечі „Ластівка“, обчислюється сумою в мільйон 400 тисяч карбованців. Подібні групи по 150-250 чоловік творяться при інститутах та університетах, звідки також посилають молоді подальший період за харчі, помешкання і кишенькові гроші. Виді України на тримісячний вояж молоді з України та з інших неросійських республік, Москва має на меті: розширення, відрив молоді від свого народу та економічну експлуатацію молоді.

ЗЛОДІЙ-АМАТОР У М. ЗАПОРІЖЖІ

„Радянська Україна“ з 19 березня повідомила про злодій-аматора у місті Запоріжжі, не сповідаючи про суд і кару: „Пізнюю вечору народний охоронець повертався з роботи додому. На одній з вулиць Запоріжжя він звернув увагу на людину, яка несла великий вузол з речами і поведилася підозріло. Дружинники і міліція поблизу не було. Можна було пройти і мимо. Але О. Г. Дронов вирішив перевірити цього чоловіка. Підійшовши до невідомого, дружинник раптово спитав його: „Де ви взяли ці речі?“ Спочатку той розгубився, а потім щосили кишувався тікати. Проте схватившись від сміливого дружинника злочинцеві не вдалося. Дронов затримав його і доставив у міліцію. Затриманий признався, що він пограбував квартиру і всі речі намагався продати“.

Український Літературно-Мистецький Клуб
№ 29

● 3 Літературно-мистецького Клубу в Нью-Йорку повідомляють, що в п'ятницю 4 квітня ц. р. відбувається там вечір, присвячений мистецькій виставці 26-ох молодих адептів мистецтва, здебільша студентів американських мистецьких шкіл, яка — спонсорована СУСТА — з великим успіхом відбулася в дольній галерії ЛМКЛубу. Цей дискусійний вечір про молоді в українському мистецтві започаткує ред. Іван Кедрин, після чого головними дискусійними будуть мистці Антін Малайця й Михайло Черешньовський. Початок о год. 8 веч.

МОЛОДИЙ ТЕНОР В. ЧАПЛИНСЬКИЙ В ОПЕРІ

Вальмор. — Молодий співак-тенор, їж. Богдан Чаплинський, який ще студіює у відомій музичній школі „Пібаді“ в Вальморі з успіхом виступав у головній партії в опері „Травіата“, 24 травня співав головну партію в „Аїді“. В. Чаплинський раніше виступав як соліст у Капелі Вальморістів ім. Т. Шевченка. Його вже заангажувала на наступний сезон операкомпанія Сабарбен. Дружина молодого співака Стефа Чаплинська провадить балетну школу.

У МОНХЕНІ ПОМЕР ОМЕЛЯН СТЕПЬКО

Мюнхен. — Після важкої невиправданної недуги помер 27 березня ц. р. на 59 році життя бл. п. Омелян Стецько, старший брат видатного політично-громадського діяча Ярослава Стецька. Покійний був абсолютним Богословом. Зауважимо, що Богословство відбулося у середі 2 квітня, по полудні того ж дня бл. п. Омелян Стецько було поховано на цвинтарі Вальдорфгоф у Мюнхені.

УКРАЇНСЬКА БАНДУРА В КАНАДІЙСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ МУЗЕІ

Содбури. — Газета „Содбури Стар“ опублікувала замітку і світлина з С. Доминіка та І. Куріліва з бандурами а. м. Содбури. Газета повідомила, що бандура, яку тримає І. Куріліва, навчившись того ремесла на курсах бандур на Оселі УН-Союзу „Союзнаці“, перебуває в Канадському Національному Музеї в Оттаві. Бандуру зроблено в Содбурах. І поїзв в Канадському Національному Музеї буде, здається, першою появою того українського музичного інструменту в будь-якому закордонному музеї.

ЗРОСТАЄ ЧЛЕНСТВО СУМА І ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА В НЬО-Йорку

Нью-Йорк. — На 20-х річних зборах великого Осередку СУМА імені ген. хор. Т. Чупринки, що відбулися минулого тижня в присутності молоді й батьків, стверджено, що кількість членів зростає. При Осередку працює 3 мистецьких гуртків, у тому й Капеля Вальдорфгоф під керівництвом диригента П. Даниліва, а в одиннадцятикласній Школі Українознавства, з 8 вчителів і директором проф. С. Дем'янином, вчиться цього року 150 дітей і молоді. Головою Осередку, після звітів і дискусій, перебрано суспільно-громадського діяча Корнелія Василя, заступником головою став Михайло Кукурудза, головою Контрольної Комісії вибрано Василя Лавра, а головою Товариства Суду — Василя Ясківця. Правління Осередку з 14 референтів, в тому й інформаційний зв'язків, культури й освіти, спорту, та ін.

Українська преса відвідує українські школи Торонта

За ініціативою й заходами Спілки Українських Журналістів почали редактори „Торонтоської української преси“ організовано відвідувати українські Рідні Школи та Курси Українознавства в Торонті. Метою відвідин є наочне ознайомлення з українським шкільництвом у Торонті і репортажі з цих відвідин у пресі. Першою із шкіл, що їх відвідали представники української преси, була Свято-Миколаївська Школа при

20-ліття праці Видавництва Юліана Середяка в Аргентині

Буенос Айрес. — У березні сповнилося 20 років від часу, коли в аргентинській столиці новий політичний емігрант із Європи, ред. Юліан Середяк, заснував Українське Видавництво. Крім випуску мистецького літературного та публіцистичного й наукових творів, це ж Видавництво впродовж 20 років випускає ілюстрований журнал-місячник сатири — „Мітла“. Впродовж 20 років Видавництво Юліана Середяка, тісно співпрацюючи з мистецтвом-ілюстратором с. Борисом Крюковим та ін. мистецтвами, випустило понад 25 книжок різних жанрів та авторів, як: Ю. Тис, С. Вулицький, Ганна Чернін, Оксана Керч, І. Смолий, В. Гайдарівський, Марія Струтинська, Алла Косовська, М. Понділок, В. Дубина, Ф. Одрач та інших. Цього року Видавництво випустило нову повість Ярослава Острок під назвою „Те, що роз'єднує“, повість Марії Остромири. У довідкову годину та поему для дітей під назвою „Лісний базар“.

Дві молоді матері-українки заклали українську фірму „Освіта“

Філадельфія. — Під час ювілейної сесії СФУЖО присутні оглядали виставку дитячих іграшок американського виробництва під окремою виставкою під назвою „Вітальні іграшки“ — продукції нової української фірми, створеної під кінець 1968 року „Освіта“. Цю фірму заклали п-і Ярину Грабовенська-Телепко — фахівець з ділянки дошкільного виховання, випускниця відомого в Америці університету Дрексел, член Виховної Комісії СУА, яка провадила І-й курс практиків дошкільної, і молодий мистець Софія Лада Зубар, випускниця Мистецької Академії у Філадельфії. П-і С. Лада Зубар належить до Об'єднання Українських Мистецтв в Америці, брала участь у спільних образотворчих виставках, її образи вже є в американських колекціях, дотепер фірма „Освіта“ випустила декілька великих іграшок, іграшки-складанки під назвою „Українська хата“ і „Галілки“. Розбираючи їх і помітивши складання окремих

Читаймо українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — до рад.

Дізнаємося сумною вісткою, що в середу, 2-го квітня 1969 р. відійшла у Вічність наша Найдорожча СЕСТРА І ТЕТА

Бл. п. СТЕФАНІЯ САДОВСЬКА

учителька і виховниця. ЗАУПОКІННА ПАНАХІДА відбувається в п'ятницю, 4-го квітня 1969 р. о год. 8-й веч. в похоронному закладі П. Ярени.

ПОХОРОН в суботу, 5-го квітня 1969 р. о год. 10-й ранку з церк. св. Юра в Нью-Йорку на Українській Православній Церкві в Банд Врукс, Н. Дж.

В глибокому смутку: сестра — ВОЛОДИМИРА РПЕНЬКА

з чоловіком СТЕПАНОМ

сестринки: ПРИНА СКОЧДОПЛЬ

НЕСТОР РПЕНЬКИЙ

з дружиною ПРИНОЮ і дітьми

ЯРОСЛАВА ЗІНЧУКА з чоловіком

СВЯТОСЛАВОМ і сестрою

УЛЯНО ГРИНЬ з чоловіком

ПОГОРОМ і сестрою

Рідні у відп. центрі і на Рідних Землях

Дізнаємося сумною вісткою, що в Родиною, Приїжджених і Запокинутих, що у вівторок, 1-го квітня 1969 року упокоїлася в Богі на 71-му році життя наша Найдорожча МАМА, БАБУЛЯ і ПРАБАБУЛЯ

Бл. п. МАРЦЕЛЯ КАЛАНУРА з дому Місіоран

вдова бл. п. РОМАНОВИ, нар. в с. Гиньчів к. Підгайців, Україна. До ЗСА прибула 1913 р., доглядала члена — основника 822 Відділу УН-Союзу в Нью-Йорку, Н. Дж. (40 років) і його скарбниці, члена С-ва Приїжджених Верної церкви св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку.

Після Покійної спочиває в похоронному закладі Литвиана в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН в суботу, 5-го квітня 1969 р. о год. 10-й ранку, по Службі Божій з церк. св. Івана на центрі Gate of Heaven в East Hanover, N.J.

В глибокому смутку:

дочка — ЄВГЕНІЯ КЕНІДА з мужем

АНДРЕЄМ (Мейселем, Н. Дж.)

внуки — АНДРЕЙ і РОБЕРТ

Організація Державного Відродження України

УПРАВА 70-го ВІДДІЛУ ОДВУ в НЮАРКУ, Н. Дж.

повідомляє, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 20-го квітня 1969 року

о год. 4-й по пол.

в Домівці УСТ Чорноморська Січ

688 Sanford Avenue, Newark, N.J.

ЗВИДИЖУЙТЕ УКРАЇНУ І ВІДВІДАЙТЕ СВОЇХ КРЕВНИХ В 1969 РОЦІ

21 денною джет-груповою туурою Агенції Ковбаснюка

Дата	Ч. Тури	Літак	Дорога	Ціна
24 ТРАВНЯ	1	Lufthansa	ВАРШАВА, ЛЬВІВ, ЯЛТА, КИЇВ, ВІДЕНЬ	\$849.00
3 ЧЕРВНЯ	2	K.L.M.	МОСКВА, ЛЬВІВ, КИЇВ, ВІДЕНЬ	
			АМСТЕРДАМ	849.00
10 ЛИПНЯ	3	Lufthansa	ВІДЕНЬ, ЛЬВІВ, КИЇВ, МОСКВА, ПАРИЖ	899.00
(запровад.)				
21 ЛИПНЯ	4	S.A.S.	МОСКВА, МІНСЬК, ЯЛТА, КИЇВ, ВІДЕНЬ	899.00
22 ЛИПНЯ	5	K.L.M.	МОСКВА, ЛЬВІВ, КИЇВ, ПОЛТАВА, ВІДЕНЬ, МОНХЕН	899.00
			ПРАГА, УЖГОРОД, ЛЬВІВ, ОДЕСА, КИЇВ	899.00
27 ЛИПНЯ	6	Air India	МОСКВА, КИЇВ, ЯЛТА, ЛЬВІВ, БЕРЛІН	899.00
4 СЕРПНЯ	7	Pan American	МОСКВА, ЛЬВІВ, КИЇВ, ПРАГА, РІМ	899.00
26 СЕРПНЯ	8	Alitalia	ВАРШАВА, ЛЬВІВ, ЯЛТА, КИЇВ, МАНДРИД	849.00
3 ВЕРЕСНЯ	9	Swissair		
			СПЕЦІАЛЬНА ТУРА ПОЛЬЩА/УКРАЇНА	
17 ЛИПНЯ	10	Lufthansa	КИЇВ — 3 дні, ЛЬВІВ — 8 днів, Польща — 10 днів (плюс Polish ORBIS vouchers \$25.00).	615.00

Діти: 50% від ціни дорослих.

Окремі подорожі до Тернополя, Чернівців й інших міст Інтуриста, можуть бути включені за малою додатковою оплатою.

Включено в кошти тури: Провідник з нашої Агенції, плавба по Дніпрі до Канева — місця могили Тараса Шевченка, переїзд, готелі, харчі, переїзди й оглядини. Військова — лангет не включено в Амстердам, Берлін, Мадрид, Мюнхен, Рим або Відні.

Винамається \$100.00 завадтку, який повернеться у випадку відклику тури щонайменше 6 тижнів перед датою виїзду.

Просту голоситися до:

KOWBASNIUK TRAVEL AGENCY

(Засновано 1920 р.)

286 East 10th Street

Віра Ковбаснюк-Шумейко

Антін Шумейко

New York, N.Y. 10009

або Варка Бачинська

Тел.: 254-8779; 8780 (Area Code 212)

Приймається телефони „колект“ від майбутніх туристів.

